

Za »Majska srečanja« novi park

Tradicionalna, že četrta »majska srečanja« na Taboru (od 12. do 23. maja), so imela letos še posebni pomen. Prav prvi dan srečanj so krajanje Tabora dobili nov, zelo lep park, na prostoru nekdanjega Aurodenta ob Ilirski ulici. V parku so zasadili 88 vrtnic v spomin na tovariša Tita.

Na novi zeleni površini bodo prirejali razne kulturne prireditve na prostem, koncerte ipd. Prostor je primeren za takšne namene. To je pokazala že otvoritev, saj so gledalci in tudi godbeniki Ljudske milice uživali v akustičnosti in naravnih kulisi prostora. Ploščad med bloki v parku pa je kot nalašč za nastope raznih plesnih in folklornih skupin. Za otvoritev so tu zaplesali folkloristi Doma učencev Tabor in pionirji OŠ Ledina, ter plesalci baletno jazzovske skupine KUD Tine Rožanc in par plesne sekcije OO ZSMS Tabor.

Kot je bil začetek »majskih srečanj« vesel, sproščen, poln mla-

dosti in neugnanosti, takšna so bila srečanja ves čas. Prireditve, nastopi razstave in tekmovanja so se vrstila dan za dnem. Telovadisce Partizana Tabor je bilo zasedeno tako rekoč od jutra do poznih popoldanskih ur. Poleg tekem v odbojki, košarki, malem nogometu in balinanju so tu bila tudi tekmovanja ljubljanskih pionirjev v mnogoboju, turnir v odbojki za ženske in prvenstvo šolskih športnih društev v odbojki za fante in dekleta, da ne pozabimo spretnostnih voženj cicibanov in pionirjev s kolesi.

Ogledali smo si lahko dve zanimivi razstavi: likovne izdelke so razstavili otroci vrtca Tabor, pi-

onirji OŠ Ledina, mali bolniki Pediatrice klinike in najmlajši krajanje Tabora pod okriljem DPM. Invalidi in člani RK so v tridnevni razstavi pokazali, kaj znajo njihove spretnosti narediti iz volne, blaga, slame pa tudi nekaj izredno ličnih akvarelov, tapiserij in gobelinov smo lahko videli.

Obiskali smo pobrateno KS Vače, kjer smo skupno priredili kulturni program in športno tekmovanje ter se dogovarjali za še tesnejše sodelovanje obeh pobratnih KS. V umetniškem večeru so se krajanom predstavili nekateri umetniki – prebivalci Tabora. Na slavnostni seji KK SZDL so najzaslužnejšim krajanom izročili priznanja OF.

Ob koncu srečanj so se Taborjani pridružili delavcem in obiskovalcem Doma upokoencev, ki je 23. maja slavil 20-letnico svojega obstoja.

TATJANA PUST

Piknik pred Domom upokoencev na Taboru je postal že tradicionalen

DVAJSET LET DOMA UPOKOJENCEV

Starost ne sme biti nadležna

Dom upokoencev na Taboru je pravkar proslavil dvajsetletnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti so šestim delavcem doma podelili državna odlikovanja, ki sta jih izročila Nuša Kerševan, predsednica skupščine mesta in Borut Plavšak, predsednik občinske skupščine Center. Nagrado je dobila tudi direktorica doma Fani Žužek-Vabšek, ki uspešno vodi dom osem let. Hkrati so izdali tudi lično brošuro z naslovom »Naših dvajset let«, v kateri so nazorno predstavili delo doma in jo popestrili še z različnimi zanimivimi prispevki ter fotografijami.

Posebej vesel pa je bil piknik, ta imenitna zamisel proslave dneva doma na Taboru, ki že postaja tradicionalen in ga vsi gojenci doma radostno pričakujejo. Park pred domom je na ta dan oživel, kajti nastopile so ljubljanske mažoretke in zadonela je glasba ansambla »Marela«, da se je marsikateri udeleženec zavrtel na ploščadi. Med udeleženci pa si našel tako staro kot mlado, kajti krajanje so praznik že vzeli za svojega. Letos pa posebej, saj je krajevna skupnost z njim končala svoja majska srečanja. Za nameček je še vreme poskrbelo za vedro razpoloženje, tako je marsikateremu ostarelemu, ki sicer preživlja bolj samotne dneve na invalidskem vozičku znotraj hiše, kanila solza veselja in navdušenja.

Pravzaprav bi morale zgledu Tabora slediti vse krajevne skupnosti v našem mestu, četudi nimajo doma upokoencev v svojem okrilju, zato, da bi se tam srečevali in spoznavali vsi krajanje med seboj. Posebej dobrodošlo pa bi bilo takšno praznovanje starejšim, saj jih je veliko, ki so osamljeni in imajo premalo vsakdanjega stika s sokrajanji. Naše mesto, kot vemo, pa postaja vse starejše. V naši občini je 9,4 odstotka starejših od 65 let in nanje bo treba pogosteje misliti, od teh jih je le 5 odstotkov v domovih.

Težimo za tem, da bi bil naš dom čim bolj odprt navzven in da bi to bil tudi družabni center za druge. Ne pozabljamo pa na tiste, ki so doma in potrebujejo našo pomoč, zato moramo prerasti tudi v center družbene pomoči, je povedala Fani Žužek-Vabšek, direktorica, ki je bila pred kratkim na novo izvoljena na to mesto.

Pri tem je merila na program, ki ga razvijajo in bo nadvse koristen, če le ne bo preveč ovir, da bi ga v kratkem uresničili. Tako bodo letos na novo organizirali gospodinjstvo pomoč na domu. Kdo naj bi bil deležen, koliko naj bi prispeval, kdo naj bi kril stroške, o vsem tem se zdaj pogovarjajo in dogovarjajo tudi z zdravstveno skupnostjo in s skupnostjo socialnega skrbitstva. Zadnja leta je veliko govora o zdravljenju in negi na domu, ki bi znatno pocenilo dejavnost in razbremenilo zdravstvene in druge ustanove. Skratka, zamisel je lepa, saj je marsikdo rajši doma in lepo bi bilo, ko bi se zavedal, da lahko računa na pomoč Doma.

Seveda pa bo treba še marsikaj urediti, preden bo služba stekla. Ovira je tudi zakon o delovnih razmerjih, ki prepoveduje daljše delo upokoencev, a za gospodinjstvo pomoč bi najbolj prav prišle prav mlajše upokojenke. Prvič so večje svojega dela, drugi imajo čas in tretjič bi si s honorarjem malce popravile sicer pičle pokojnine.

Tako v domu upokoencev vedno mislijo na širitev svojega vpliva in morali bi jim pomagati, da bi uspeli uresničiti svoje zamisli. V teh dvajsetih letih se je namreč pokazalo, kako potrebni so takšni domovi. Dom na Taboru je bil sploh prvi v Sloveniji, ki je bil namensko grajen in tako predstavlja prelomnico v domskem varstvu sploh; kajti prej so bili starejši odrinjeni v razne stare gradove, kjer so životali. Ko bo zgrajen še dom na Poljanah, bo v teh dveh domovih prostora že za skoraj petsto upokoencev.

A. A.

Prednostna lista za upokoence

V smislu 8. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje stanovanjske pravice upokoencem in objave natečaja v glasilu Dogovori z dne 8. aprila 1986 objavlja stanovanjska komisija Zveze društev upokoencev občine Ljubljana-Center

osnutek prednostne liste prosilcev

za 34 stanovanjskih enot upokoencev v Ljubljani, Poljanska c. 14

št. točk	Ime in naslov	št. točk
1.	Mahkovič Janez, Ulica Stare pravde 3	390
2.	Markovič Vinko, Ulica na Grad 8	385
3.	Boštjančič Mart Ogen Miro, Erjavčeva 6	385
4.	Simončič Ana, Mestni trg 7	365
5.	Baretič Anica, Bohoričeva 32	340
6.	Valič Milan, Ulica talcev 2	330
7.	Simončič Alojz, Slomškova 16	310
8.	Šega Ivanka, Poljanska 30	305
9.	Margon Antonija, Zaloška 17	305
10.	Cernuta Štefanija, Študentovska 13	295
11.	Adamič Franciška, Korytkova 20	290
12.	Zabkar Franc in Justina, Poljanska c. 59	290
13.	Pokoren Mira, Študentovska 3	285
14.	Faletič Karla, Breg 10	285
15.	Kastelic Angela, Kristanova 6	280
16.	Krulič Pavel, Kristanova 2	280
17.	Žargi Berta in Silvo, Trubarjeva 26	275
18.	Mide Marija in Henrik, Vegova 5	270
19.	Keršič Ana, Salendrova 6	265
20.	Rožkar Aleksandra in Franc, Zrinjskega c. 5	260
21.	Jurše Franciška, Zaloška c. 15	260
22.	Škrabelj Bruno in Tanja, Prule 3	260
23.	Grošelj Vincenc, Ilirska 7	260
24.	Vilhar Leopoldina, Streliška 37a	250
25.	Čobal dr. Darinka, Rozmanova 15	250
26.	Tomažin Franciška, Novi trg 5	245
27.	Gale Blanka, Šmartinska 14	240
28.	Krahulec Saša, Ciril-Metodov trg 13	235
29.	Škafar Ivanka, Ulica talcev 4	230
30.	Novak Alojzija, Mestni trg 7	230
31.	Šega Drago, Vidovdanska 1	230
32.	Šuligoj Amalija, Tabor 6	230
33.	Jeki Angela, Študentovska 3	225
34.	Kebe Štefica, Dom upok. Center-Tabor	210
35.	Jeglič Anastazija, Mačkova 4	205
36.	Trpinc Alojzija, Karlovska c. 4	200
37.	Hudarin Zofka, Povšetova c. 20	200
38.	Sušteršič Ivanka, Novi trg 5	185
39.	Hlebec Ana, Bohoričeva 4	170
40.	Leben Jana, Njegoševa 5	160
41.	Tomšič Franciška, Zrinjskega c. 5a	155
42.	Jugovič Anka, Gregorčičeva 8	155
43.	Kastelic Nada, Vrhovčeva 15	150
44.	Ajdič Kristina, Streliška 3	150
45.	Kovač Ciril, Rimska c. 22	130
46.	Golob Anica, Levstikova 7	100
47.	Miškec Berta, Hudovernikova 2	100
48.	Dolenc Karel, Poljanska c. 19	90

Ugovore na osnutek prednostne liste pošljite v roku 15 dni od objave v glasilu Dogovori na izvršni odbor Zveze društev upokoencev občine Ljubljana Center, Ljubljana, Knafličev prehod 1.

Stanovanjska komisija ZDU občine Lj. Center

Stane Majcen

Še včeraj je bil med nami, pokončen, nasmejan – danes ga ni več. Odšel je eden izmed stebrov krajevne samouprave Stari Vodmat. Mnogo pre zgodaj je zastal njegov korak.

Devet otrok je bilo pri hiši, kruha pa malo. Zato si je moral že od osmega leta starosti sam služiti svoj kruh. Tako ga je kalilo življenje ter ga že leta 1941 združilo z bojem proti okupatorju. Leta 1942 ga že najdemo kot komisarja čete v Zapadno dolenskem odredu. Leta 1944 je bil težje ranjen na Dvoru pri Žužemberku in pozneje poslan na zdravljenje v

Italijo. Maja 1945 se je vrnil v domovino.

Po osvoboditvi je opravljal kot oficir JLA vrsto dolžnosti na vojaški upravi v Kopru in Beogradu, dokler ni leta 1967 pristal na Starem Vodmatu. Njegovo ime je neizbrisno povezano z razvojem krajevne skupnosti. Bil je pobudnik neštetihih akcij, zlasti na področju SLO in DS, vzgoji mladine, organizaciji kulturnega življenja. Bil je neskromno zahteven do sebe, do dela, ki ga je bilo potrebno še napraviti, skratka storil je več kot je bila njegova dolžnost.

Stane je bil dober in plemenit človek. Rad je imel ljudi, vse in vsakogar. Pomagal je vzbujati in oživljati vse človeško v človeku, iskreno, pošteno, »naravnano« kot je vedno dejal. Bil je razgledan, razumen, strpen, pa tudi dosleden pri nepravilnostih. Resničen komunist, v tem pomenu, da je vse svoje življenje posvetil delu, domovini in čim lepšim medsebojnim odnosom v duhu delavskega gibanja in marksističnih načel.

Mir, ki ga danes obdaja, nas vabi, da se bomo od časa do časa vračali k njemu in uresničevali njegov sen o dobrih ljudeh.

LOJZE CEPUS

Gradis Ljubljana

Boljša produktivnost. V prvih treh mesecih je bilo v Gradisu zaposlenih 6.681 delavec, kar je za 174 delavcev ali 3 odstotka več kot lani ob tem času. Zaposleni delavec je opravil 174 ur na mesec. Produktivnost, ki jo prikazujejo z vrednostjo lastne proizvodnje na efektivno uro znaša 2892 din. To je za 111 odstotkov več kot lani. V obdobju enega leta so cene povečali za dobrih 92 odstotkov, kar pomeni da so realno dvignili produktivnost za skoraj 10 odstotkov. Pri takšni produktivnosti in opravljenih efektivnih urah je znašala vrednost lastne proizvodnje 8.199 milijarde dinarjev, kar je za 126 odstotka več kot lani in predstavlja 22 odstotkov planirane vrednosti. Dosežena vrednost proizvodnje znaša 12.371 milijarde dinarjev, kar predstavlja 24 odstotka načrtovane vrednosti. Osebnih dohodki so se povečali za 144 odstotkov. Po statističnih podatkih so se v obdobju enega leta življenjski stroški povečali za 83 odstotka, kar pomeni, da so se osebni dohodki realno povečali za 33 odstotkov.

KS Prule

Šolarji in delovne organizacije pomagajo Rdečemu križu – Krajevna organizacija Rdečega križa Prule je uspešen organizator številnih akcij zbiranja papirja in stekla. Tako zbran denar je namenjen za obdarovanje socialno šibkih in bolnih krajanov. Nedvomno je bil uspeh zagotovljen tudi letošnji akciji zbiranja oblačil, saj so k sodelovanju povabili še Osnovno šolo Tone Seliškar ter pruska podjetja, ki so dala na razpolago prevozna sredstva za odvoz. Ob letošnjem uspelem zbiranju članarine in prostovoljnih prispevkov, se KO RK Prule iskreno zahvaljuje vsem krajanom – darovalcem.

Sedmošolci – mladinci – Učenci sedmih razredov Osnovne šole Tone Seliškar so bili 23. maja sprejeti v mladinsko organizacijo. Prireditve je bila v dvoranu Krajevne skupnosti Prule, na njej pa so sodelovali učenci osnovne šole.

Rokometni turnir – Enodnevni, že tradicionalni rokometni turnir je bil 17. maja na telovadišču TVD Partizan-Trnovo in telovadišču Osnovne šole Tone Seliškar. Poleg domačega rokometnega kluba Partizan so sodelovali še klubi iz Celja, Ajdovščine in drugih krajev Slovenije.

Upokoenci na izletu – Pruski upokoenci so se 28. maja odpravili na letos že tretji enodnevni izlet. Zbralo se jih je za cel avtobus, na pot pa so odšli proti Ljutomeru. Ker smo že zakoračili v vroče pomladno-poletne dni, bo naslednji izlet za upokoence šele jeseni.

Vse delegacije so bile sklepne – V maju so se sestale vse delegacije. S sklepčnostjo ni bilo problemov, saj je bila udeležba na vseh zelo dobra. Pregledali so gradivo za delo skupščin, ozirli pa so se tudi na minulo obdobje, saj bodo tako delegacije v novi sestavi na podlagi izkušenj iz preteklosti lažje zastavile delo.

M. G.